

CSIKI HIRLAP

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

Előfizetési árak:

Egy évre 8 K, fél évre 4 K, negyed évre 2 K. A hirdetések első díj szerint számítjuk. — Egyes szám ára 20 fillér.

—: **Megjelenik minden szombaton.** —:

Főszerkesztő:

PÁL GÁBOR

ny. főigazgatói igazgató.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. GÁL JÓZSEF

ügyvéd.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Dr. GÁL JÓZSEF ügyvéd irodája, hová a közlemények, hirdetések és az előfizetési díjak küldendők.

Kéziratokat nem adunk vissza. — Nyitlér sora 20 fillér.

Véderővita és a munkapárt.

(P. G.) Amely kormány hivatalos presszióval és vesztegetéssel szerzi meg magának a többséget, a parlamentarizmus legfőbb elvének, a többségi elvnek, csődjét készíti elő.

Hivatkozhatik-e az ilyen kormány igaz önzettel az ő politikáját helyeslő többségre? Mondhatja-e az ilyen többség hípokrizis nélkül, hogy a nemzet akaratát képviseli?

A választási korrupciót hazánkban a szabadelvű párt honosította meg. Csak ezzel tudta kormányzasi rendszerét 30 éven át fenntartani. A választások eredményét előre tudni lehetett. Soha sem volt kétes. Mindig megkapta formailag a többséget; de minden győzelme erkölcsi tekintetben egy-egy pihusi győzelem volt; míg végül 1905. november 18-án az általa három évében át terjesztett erkölcsi betegségnek egy rohama őt magát ölte meg. Abban a betegségben halt meg, melyben fogantattott. Erőszak tartotta fenn és erőszakosságának egy kísérlete vetett véget utalmának.

A munkapártot a szabadelvűek egyenes lezármazójának tartja mindenki. Ők maguk is annak tartják magukat. Hogyne tartanák. Hiszen maguk tudják legjobban, hogy ugyanabban a betegségben fogantattak, mint elhalt elődjük.

Vesztegetés és erőszak hozta létre a nagy pártot, mely, úgy látszik, azt tartja, mit a szabadelvű párt, hogy Magyarországot csak korrupciósul lehet kormányozni. Ezért oly gyakori a tehetetlen dühében hangzottatott fenyegetőzés: hogy, ha az ellenzék az obstrukcióval fel nem hagy, nem riad vissza a harctól, vagy igazi nevén: a választási erőszak megismétlésétől.

Annak, aki már egyszer megselekedte, elhiszük bizonyítás nélkül is, hogy megismétli, ha alkalma lesz rá. Mit is tehetne más, ha élni akar és ha a bécsi hatalomnak fel akarja adni azokat a jogokat, melyeket a nemzet nehéz viszonyok között is megővött s melyet az 1867. évi XII. t.-c. a „magyar hadsereg” fogalmának törvénybe iktatásával számunkra biztosított.

A kormány amit akart, idáig a többségi elvre hivatkozással akarta: most arra lehetünk kíváncsiak, hogy ezután mitéle elvre való hivatkozással fogja erőszakolni? Mert a többségi elvet csödbe vitte, mikor azt demonstrálta ország-világ előtt, hogy neki és többségének csak abban az esetben van akaratja, ha Bécsben ahhoz beleegyezésüket adják.

A munkapárton, úgy látszik, azt tartják a parlamentarizmus legfőbb elvének, hogy amit Bécsben előírnak, azt nekik is akarniuk kell; amit odafenn megtagadnak, az ellen nekik is állást kell foglalniuk.

Hát nem az lett volna a parlamentális elvnek megfelelő ferias eljárás, hogy az ellenzéknek Apponyi formulázta kívánalmait vagy elveti, vagy magáévá teszi, anélkül, hogy ahhoz bárhonnán felhasználást várt volna. Ha elveti, nem kell a miniszterelnöknek Pécsebe futni, hanem a többség megáll a javaslatok mellett, melyeket addig is kielégítőeknek és elfogadhatóknak tartott. Ha pedig elfogadja, mert nemzeti szempontból szükségeseknek tartja az ellenzéki kívánalmak teljesítését, melyeket a munkapárti hírlapok némelyike úgy jellemezett, hogy a kívánalmak minimumának is minimumát képezik: akkor nem tapogatózás céljából, hanem jelentéstétel végett kellett volna a pártvezérnek Bécsbe menni azzal: hogy az ellenzék kívánalma a többségé is, mert

magáévá lette. A kormány tehát czelel áll vagy bukik.

Ha így jár el a többség, akkor beszélhet többségi akaratról és többségi elvről; ugy azonban ahogyan csinálta, csak többségi szolgaságról zenghet dicstelen, szomorú dalt, melynek aligha lehetne egyéb refrénje, mint az, hogy: *Többségi akarat nélkül nincs többségi elv.*

Ha a kisebbség kívánalmait Bécsben nem fogadják el: a többség sem akarja; ha részben vagy egészben honorálják, akkor feltételeken (avval a feltétellel ugyanis, hogy meglesz a béke): a többség is akarja. Melyik esetben mondhatja a többség magának az akaratot? Előbbi esetben a bécsi, utóbbiban az ellenzéki érvényesül.

A többségé, úgy látszik, akkor érvényesül, ha nem lesz meg a béke és azt is meg kell tagadnia az országtól, amit maga is elerendőnek óhajtott, (de csak óhajtott, nem pedig akart).

Lehet-e szomorúbb érvényesülése a többségi elvnek, ha azt kell akarnia a többségnek, amit kevésbé jönnek vel, nem pedig azt, amit jobbnak tart? Mert, hogy az ellenzéki kívánalmak egészben, vagy csak részben való teljesülése esetén is, a katonai javaslatok nemzeti szempontból jobbak lesznek, mint most amilyenek: nem képezlek magyar embert, hogy ezt kétségbe merné vonni.

A kormánypárti szubvencionált újságok, miként egykor a kávéházi zenekarok a „Vig özvegy” operettet, anélkül zengtek dalaikat az obstrukció káros voltáról. De azt elrejtették utána zengeni, hogy a zászló- és címerkérdés rendezését 10 év előtt már megígérték s még mindig késnek vele. Pedig az egész rendezés valószínűleg abból fog állani, hogy például a magyar címet kivesszük a kettefűsas gyomrából, mint-

A „CSIKI HIRLAP” TÁRGÁJA.

Discessus.

Gyönyörű napunk volt. A menny azurjáról Pazarul szórt a fenyés nap sugarát
S a tűzkévek árja, mint bűbajos álom,
Fénylő színjátékban rezgett a légen át.

Csacsogott a patak. A lány szellő játszott
A lák koronáján s a mosolygó kék ég
Bámulva tekintett alá a kis völgyre
Órtult a természet, én pedig könnyezek.

Akkor mentettek el. Csendben távoztok,
Alig vették észre a fűrdőtelepen,
Mint mikor a fecske szótlan fájdalommal
Végző búcsút intve, szomorúan elrebben.

Tovakísérlek, búcsút mondunk s azzal
Kocsikok elmerült az utnak porában,
A zörgés elnémult, hallgató csendbe lult,
Bámuló szemekkel magam még ott álltam.

Későn ocsudtam fel. Hosszan körülnéztem,
Semmi sem változott ja nagy természetben,
Madár tovább dalolt, szellő tovább játszott,
Csak a szívem árja zugott sebesebben.

Zakariás Balint.

Távoli harangzugás.

Korunknak szellemi kiválóságai: nagyevű tudósok, írók, költők, a szó mélyreható, az írás világra-

szóló utalmával hirdetik, vallják és bizonyítják, hogy nagy idöket élünk, hogy egy nagy átalakulásban forrongó kornak vagyunk gyermekei, tanulni és passzív szereplői.

Új erkölcsi világtrendet teremtő, régi világot rombadöntő forradalmi kornak mondják napjainkat, melynek romjaiból fog megalakulni az új kor új embere. Mint valami távoli harangzugás, úgy hatnak messziről ezek a merész szavak: nem tudjuk dicsőséges hozsánára szólnak-e, vagy pedig valami hízogó veszre figyelmeztetnek?

Hiszen a jónak és rossznak, a gonoszoknak és igaznak harca már a teremtés kezdetétől folyik és határozott utalmát — bármelyiknek a kettő közül — na gyon nehezen lehetne eldönteni.

A mai kornak erkölcsi, benső világtunkat átalakító forradalmában is csak megismétlődik az igazak harca, a gonosz ördögével. Betelt a mérték. Akció szülte a reakciót.

Mikor már-már veszendőnek indult minden, mi az emberi élet értéket emeli, a mi földi vándorítunkat megneumesítheti, mikor a test imádóinak hamis apostolai lábball tiportak mindent, mi az embert valóban emberre telíti: hívet a jóban, igazban, az embernek magasabb rendeltetésében: a szegény lábball tiport, megtagadott emberi lélek megrázta szelvt szárnnyait, hogy örökre felszabadulva, behívonyíthassa isteni rendeltetését.

És támadnak a hamis, mindent leromboló, megsemmisítő áramlattal szemben hivatottak, lánglelkű, választott apostolok, kik tildözést, punit, szidalmat békében viselve isteni segédemmel hirdetik, vallják: az emberi lélek kultuszát! Hogy az emberi élet célja: a tökéletesedés. A test megváltása, tölemelése a lélek erejével

Erössége: a munka, kötelességének tudata, ennek komoly megbecsülése.

Hatalma: a tiszta szív, jószág szeretet.

Egyzerű, benső értékekben, lelki kincsének gyarapodásában, a jóselekedetekben keresse az új kor új embere földi életének célját és rendeltetését. Amyi tevélygés, tagadás, him eröködes, üres bölcsekedés után megtalálta eltévesztett ösvényét, a már veszendőnek indult emberiség az evangélium tiszta útjában és felér lobogójára büszkén tüzte fel: az emberi lélek kultuszát! Akadnak véresszájú jakobinusok, kik külsőségekben keresik a társadalmi megújítást, kik a felosztott birtok és vagyon egyenlőségében akarják boldoggá, harmonikussá tenni az ember földi életét.

Önmaguk peccsételik meg sorsukat: nyomtalantl fognak elszedni, a rettenetes önmaguk okozta zűrzavarból, mint a babiloni toronyépítők.

Az epikureusi elveket vallók táborából, az eriben test imádóinak hamis szeptájából, mind többen és többen akadnak Pál apostolok, kik megundorodva, boldogan, büszkén, nyíltan hirdetik az egész világnak megtérésüket!

Hogy egy sugár vetődött útjára, melynek fenyegetésben megtalálta az örök igazságot, a jónak, igaznak, a szeretetnek embert boldogító ígét.

Az újabbkori francia írók, híres színműveiben mind súlyos társadalmi problémákat állítanak fel, melyek mind hatalmas erővel döngetik a régi erkölcsi világtrendnek már roskadozó bástyafalát. Minden egyes dráma forradalmat, szenzációt jelent, újabb tíz a forrongó indulatok lávájába, tölrázza, még a legkönyösebb lelket is a tespedésből, ki zavarva a megszokás kényelmes hívóit rendes kuckójukból, kényyszerítve, megrázva felbolygatja minden élő, mozgó,

hogy azt már megfektük, és a jelen állapotnak megfelelően a körmei közé helyezik. Elfelelték zengeni, hogy a szabadelvűvárt érájában az 1888. évi XVIII. t.-cikkkel a nemzet újoncmegajánlasi jogát megkerülték és annak kijátszására felhasználták. Elfelelték zengeni, hogy a „magyar hadsereg” német szolgálati nyelve eddig csak tört állapot volt és az új javaslatok ezt az állapotot törvényerőre akarják emelni. Elfelelték zengeni, hogy, ha a katonai büntető perrendtartás javaslata törvényé lesz, magyar állampolgárok felett idegen bírák fognak itélkezni, némely esetben német nyelven. De nem csak katonák felett, hanem más honpolgárok felett is, mert haromban azon a vidéken, ahol hadi állapot van, a polgári bíróság szerepe némely ügyekben szimtel és szerepet a katonai bíróság tölti be.

Ha ez a magyar judikatúra terén nem jogfeladás, hát akkor mit lehet jogfeladásnak nevezni?

Nem ennyiből áll a sérelem, de most elég ennyire reamutatni, hogy az ellenzék harcában a rendkívüli fegyver használatának jogosultsága igazolva legyen.

Magunknak valljuk mi is azt, amit gróf Apponyi Albert elvül hangoztatott, hogy t. n. az obstrukció nem jogosult harcmodor új jogok kiterjesztésére: de meglevő jogok védelmezésére minden parlamenti fegyver jogosult. Ugyiszint igaznak kell vallanunk gróf Andrassy Gyula állítását, hogy olyan országban, mint Magyarország, mely dualisztikus kapcsolatban van egy hatalmas dinasztia másik államával s melyben mindig akadnak olesőbb és olesőbb ajánlással kormányra törekvő államférfiak, kiknek a hatalom mindenféle eszközeivel többséget alakítaniok könnyen sikerül: a parlamenti harc ultima raciónak fegyverét, az obstrukciót, elföldelni, lehetetlené tenni nem szabad.

Akik a való helyzetet és ebben a katonai javaslatokat ilyen világításban feltüntetve nézik, azok nem sopánkodnak és nem nagykepuskólik az obstrukció káros hatása felett, hanem sajnálkoznak és bosszankodnak, hogy a sajnálvert meg há a kat olyan helyzetet, melyben jogaiért ilyen harcot keljen vívni. De ha így van, a sajnálkozás és bosszúság mellett orvendi is van okuk, hogy vannak még lelkes hazafiak, kik az áldatlan harcban nem csüggedtek, hanem kitartottak és megmenteni igyekeztek, ami megmenthető.

Most már tisztán lehet látni, hogy a megyék és városok törvényhatóságához intézett verseczi átirat, melyről az a hír szárnyal, hogy megrendelésre készült s mely mellett legtöbb helyen szintén megrendelésre jobb ügyhöz mért oly sok erőködés veszett kárba, nem ki akarta önteni az obstrukció furdóvízével együtt a nemzeti jogok védelemre szorult gyermekeket is?

És tisztán lehet látni, hogy azok tettek-e nagyobb szolgálatot a nemzeti ügynek, akik a harcot folytatták, vagy pedig azok, akik — a parlamentáizmus és a többségi elv nagyobb dicsőségére — Béctől várták és tették függővé véleményük és akaratuk kialakulását?

Közigazgatási bizottsági ülés.

Február havi ülését folyó hó 12-ikén tartotta a közigazgatási bizottság.

A szakelőadók javaslataiban rendkívüliségek nem voltak s mégis egy-két tárgynál beható vita és közérdekű megállapodásokról számolhatunk be olvasóinknak.

Jenőfalva község közbirtokosságának a tervezés-háromkötli legelőjén felmúlt falómező eladása jóváhagyatott.

Csikszereda és Gyergyószentmiklós városok községi közmunkájának 1912. évi összeírásai, valamint ezen közmunkák készpénzbeli megváltása jóváhagyatott. Sajnos, hogy többi községünk nem igen igyekeznek a községi közmunkák készpénzbeli megváltására áttérni, pedig köztudomású tény, hogy egy 50 filléres megváltási összeggel hasonlíthatatlanul többet lehet javítani az elhanyagolt községi utakon, mint egy-egy tizes lakosságának gyermekekből, asszonyokból kiharantott természetbeli közmunkájából. Ez az oka azután annak, hogy a községekben összeírt és papírosan nagy értéket mutató közmunka a valóságban semmit sem ér azzal eredményt felmutatni egyetlen községi előjáró sem képes.

Kir. tanfelügyelő bejelentette, hogy az iskolamunkaszakos havi statisztikájának gyűjtése és beérjesztésére nézve a január havi ülés megállapodásaihoz képest kiadta a szükséges rendelkezést és a jövő havi ülésben már képes lesz ezen községünkinté adataikat a bizottság rendelkezésére bocsájtani. E pontnál T. Nagy Imre 2 drb orvosi bizonyítványt mutatott fel a gyergyóremeteli állami iskola egyik épületének állapotáról, melyekről itt a nyilvánosság előtt szövegnyelvre kell megemlékeznünk. E bizonyítványok azt tárják fel, hogy ezen állami iskola egy oly bérelt épületben van elhelyezve, melynek falait egy pár neki támasztott boronadermesz, helyesebben az „ige” tartja fenn. Ajtóik, ablakok becsukhatatlanok s ez okból az épület belsejét 8-10 foknál magasabbra fűteni lehetetlenség, de még az a veszély sinés kizárva, hogy egy nagyobb szelroham rádönti az egészet a gyermekekre. Hát bizony ezt lehet szövegnyel, de nagyobb szövegny, hogy igaz és hogy eves óta így igaz. Az iskola államosításánál a község kényszerűségből magára vállalta az iskolaeépületek felépítését, mert másként az állam tárgyalásba sem bocsátkozott, ámde a községnek semmi vagyona nines, községi pótdója

meghaladja a 150%-ot s ez is az előjárók hanyagsága folytán évről-évre hátralekban van. Mit lehet itt tenni? A bizottság utasította a főszolgabíró, hogy a korábban kapott rendeleteket 60 nap alatt hajtsa végre, az állam által visszavont 5 százalékos iskolai pótdótot szedesse fel s ha másként nem, — más épület kibérlésével a szövegnyteljes állapotot szüntesse meg.

A törvényhatósági főállatorvos jelentéséből kiemeljük, hogy 355 szarvasmarha, 8185 sertés, 693 lo. 21965 juh és 2205 kecskével többet mutat fel az 1911. évi összeírás az 1910. évi-nél, mely körülmények a főállatorvos annak tulajdonítja, hogy pár év óta a vármegye területén bő takarmánytermés volt és kedvező időjárás mellett a legelőket késő őszig történhetett s így a gazdaközönségnek a takarmány hiány aggodalmakat nem okozván, állattalományának apasztására szükségem nem volt.

Ülés végén főispán ur számolt be azon kérdés jelenlegi állásáról, mely olvasóink előtt már részben ismeretes és amely a madéfalvi állomás terv szerinti kibővítése, illetve a személyforgalomnak Csikszeredára leendő áttérése tárgyában a január havi ülésben lapunk főszerkesztőjének indítványa következtében felvetett, de amely az időközben leérkezett kedvezőtlen döntéssel szinte tárgyalatnává vált.

Kereskedelmi miniszter ur erre vonatkozólag a következőket írja:

„Madéfalva állomás felvételi épületének és ványhálózatának bővítése még azon esetben is szükséges, ha a közönség kérelme szerint a Gyimes felé menő vonatok Csikszeredából indítatnának. Ez utóbbi esetben szükségessé válnék Csikszereda állomás magyaranyu kibővítése is, mely munkalat körülbelül 150—200 ezer korona indokolatlan költséget igényelne. A személyforgalomnak a teherforgalomtól való szétválasztására nézve megállapítottam, hogy az esetben, ha a gyimesi személyvonatok befutnának Csikszeredájig, — vagy az egész vonatkozó teletet Csikszeredára kellene áthelyezni, vagy a költséges beruházásokon felül két vonatlatási teletet kellene üzemben tartani.”

Főispán ur előadta, hogy személyes felvilágosításával sikerült meggyőzni a kereskedelemügyi miniszter urat és államtitkárát arról, hogy a kérés teljesítése nem lehetetlen oly annyira, mint azt a leirat megállapítja, mert ha lehetséges volt Héjasfalva és Segesvár Apahida és Kolozsvár stb között, tehát csupa nemzetiségi vidékeken ugyanilyen kívánságok teljesítése, melybe belátni, hogy miért ne volna lehetséges ott, ahol evitvedek mulasztásait kell, ha későn is, helyrehozni, ahol szimmagyar népen kell segíteni és ahol semmiféle kedvezményt eddigélem nem nyújtottak.

Ezen felvilágosítások eredménye azán az a levél, melyet Kálmán Gusztáv keresk. államtitkár ur intézett megyénk főispánjához és a melyben kijelenti, hogy ha a Csikszeredában szükséges kibővítés költségeihez vármegyénk hozzájárulni hajlandó, ez esetben a kérelem teljesítése remélhető. Tehát még ezt is fizetés ellenében kapjuk.

Most már a törvényhatósági bizottságtól fog függeni, hogy a vármegye székhelyének ezen evidens érdekét előbbre vigye s a jelenlegi szövegnyteljes állapot megváltoztatásán közre munkáljon.

A közig. bizottság ily értelemben előterjesztést fog intézni a közgyűléshez, kereskedelemügyi miniszter urat pedig felkéri határozta, hogy minden olyan vasuti építkezési munkálatot, mely a kitalásba helyezett változtatásoknak akadálytül szolgálja, — a közgyűlés legközelebbi elhatározásáig függőben tartani sziveskedjék.

Legvégül a fegyelmi választmány mondotta ki határozatilag azt, hogy Kenosy Géza nyugalmazott remeteli községi jegyzőt bivatlati kötelekéből elbocsátja, de fegyelmi ügyében az eljárást tovább folytatja és érdemleges határozattal fogja befejezni.

gondolkodó embert, hogy véleményét adjon benyomásairól beszámoljon, hogy a vita zürzavarából leszűrődjék az igazság, az új törvény, mely új társadalmi formának lesz szülőanyja.

Egy olyan formának, keretnek lesz a megteremtője, mely méltó lesz a haladó kultürember egyéniségéhez.

Sokszor téves, hibás a tendenciájuk ezeknek a reformációk szolgáló daraboknak.

Schaj. Minden tévedés, tévelygés hozzájárul a nagy megújodáshoz, az emberi lélek megmentésének, egy új kornak emberibb emberének megteremtéséhez.

És minden hamis tanok dacára, visszatér az ember a szeretet vallásához, mely azt tanítja, hogy nines gazdag, szövegny és koldus, csak jó és igaz ember van a Teremtő szemében. Elismeri az emberi lélek isteni rendeltetését, megvilágosodik mindenek lelkében, hogy nem az új társadalmi formák és szokások mentik meg az embert, hanem önmaga válthatja, teremtheti, fölkéletesítheti minden egyes magát: a lélek erejével.

És így, a legnagyobb részében a mai fáradt, közömbös, illuzióitól, idealismusától megrabolt nemzeteket a lélek kultuszának forradalma teljesen el fogja sopórni, hogy neijt adjon az embereknek, a

melynek egész élete, szerelme, kötelességteljesítése egy magasabb erkölcsi morált fog képviselni és szövegny.

És hogy ebben a most forrongó, viharzó forradalomban az igazság ereje fog győzni, van rá erős, biztató reményünk.

Már akadnak „első fecskék”, melyeknek mind jobban szaporodó számuk biztató jelenségek az új megújodást hozó tavaszra és az embernek eszményibb, megvalósult ideáljára felé.

Hűvös, hideg tavaszi fuvallomban röpködnek, tapogatóznak az első fecskék!... Még messziről, nagyon messziről hallatszik a feltámadást hirdető, mely zugasu, mindenekelt betöltő harangszó...

Messze, nagyon messze. És én mégis minduntalan arra gondolok, hogy itt van a küszöbön az idő: mikor egy akol és egy pásztor leszén?

W. F. A.

A magyar szertartású gör. kath. püspökség.

Örömmel tölt el a hír, hogy X. Pius pápa elvben hozzájárult az új magyar görög kath. Püspökség szervezéséhez.

A magyar nyelv tehát elfogadott egyházi nyelv lesz a kath. egyház és templomok oltárán s ezzel végleg lefullannak ezek az akadályok is, a melyeket a fővárosi zsinat lámasztott a magyar nyelvnek egyházi nyelvé váló emelése ellen.

Tehát lesz egy törzsyökeres magyar kath. egyház, a mely magyarabb kell hogy legyen az összes magyar latin egyházaknál, ahol a magyar pár és magyar hívők saját nyelvükön dicsérhetik az Urat, a Jót a vallás magasztos érzésében s a hazafiasság ápolásában fog összefogni a pásztor és nyáj lelke.

Örömmel vesszük tehát tudomásul, hogy az a harc, a melyt a hajduság derek görög katolikusai a magyar nyelvnek elismeréséért folytattak, — végre eredményesül jött a hogy a kormány az első püspökség felállítását a legnagyobb jóindulattal támogatja.

De keserű rezignációval gondolunk arra, hogy a felállítandó püspökség csupán a munkási, eperei és nagyváradi egyházmezők területéből alakították s így az erdélyi részek s szorosabb érdekeltégi körünk Csikvármegye is abból kihagyott.

A magyar görög katolikusok száma az egész országban meghaladja a 300000 lelket s ebből az új püspökség 200000 lelket fog egyházába befogadni, a többi pedig marad továbbra is a rutlieni és oláh egyházak hívője s lesz előbb utóbb a nemzetiégi agitáció martaléka és elflogja veszíteni a magyarság öket örökre.

Hiszzen, ha ily nagy területen, mint a három püspökség határa, lehetett szervezni az új egyházat, nem ütközött volna nagy adminisztratív akadályokba az új egyház országos szervezése sem s fellehetett volna ületni az ország összes magyar ajku görög katolikusait egy püspökség kerületébe s nem lett volna katasztrofa a székelőföld tekintélyes számu, igaz magyarokká vált görög katolikusai sem.

Csikvármegye törvényhatóságának kellene megtennie az első lépéseket arra, hogy az új egyház területébe a balázsfalvi érsekség területe is belefoglalassék, mert Csikvármegye 21 ezer görög katolikusallal van érdekelve ebben az országos és a magyarságra nézve igen nagyfontosságú kérdésben s a magyar görög kath. hívők száma talán az erdélyi vármegyék egyikeiben sem olyan magas, mint éppen Csikvármegyében.

A hathatós, érvelés eljárásnak megvolna az indoka is, mert a balázsfalvi érseki udvar hovatovább mindig jobban, erősebben és minden erkölcsi és anyagi érvelés és tekintélyével ráveti magát a Székelyföldre és zordan elő görög kath. hívőkre s nem átálja utasítani a klérus tagjait arra, hogy az oláh nyelv megtanulására, ha kell egyházi eszközök felhasználása mellett is kényszerítsék a hívőket.

Csak a napokban vettük a hírt, hogy a szövétári görög kath. székelységet valami dr. Rusu Alexandru nevű balázsfalvi teológiai tanár egyházi áttokkal fenyegette, ha a vallás szent nyelvét meg nem tanulják.

Ugyancsak Szóvátiról vesszük a hírt, hogy egy olyan kántort nevezett ki az érsek, aki magyarul egy szót nem tud s oláh nyelven énekel azoknak a hívőknek, akik magyar anyanyelvükön dicsérték eddig az Isten.

De ne menjünk messze, nézzünk csak a vármegye északi felére, a tölgyesi járás községre, — a melyekben a jó magyar nevű emberek egy szót sem tudnak magyarul.

Ezt is mind a vallás, az egyházi nyelv, s a nemzetiégi hazaellenes eszméktől áthatott popák és diakónok terhére írhatjuk fel.

A vármegye más három járásában is szörványosan elnek görögkatolikusok 3—4 község egy plébániát képezve, de ezek mind szimmagyar ajku székelők, a kiket pusztán a vallás küllimböztet meg a latin kath. székelylektől, s kik eddig is szivesen olvadtak volna be a rom. kath. egyházba, ha őket a temetői egyezményre való tekintet nélkül az befogadhatta volna.

Irjon fel tehát a törvényhatóság a vallásügyi miniszteriumhoz s járjon közbe a kormánytól, hogy a midőn az új egyház megalakítása törvénybe iktatottatik, az egyházmegye területe terjesztessék ki az erdélyi részekre is.

Meintsük meg a csiki görög katolikusokat a magyarság számára, meintsük ki őket az oláh polip ölelő karjából, mert először őket emésztí meg s eji zsákmányul s azután terjeszkedni kezd a más vallású székelők között és végül elnyel mindannyiunkat, mint a régi Kolozs, Torda és Szolnokdomboka magyarságát.

VÁROSI ÜGYEK.

Csikszereda város szabályozási ügye.

A mult számunkban már megírtuk, hogy Csikszereda város elkészítette a város szabályozási tervét s hogy a műszaki munkálatok már a polgármesteri hivatalban fekszenek.

Ugy nagyjában jeleztük már, hogy a tervek lassankint keresztülvitele folytán mily óriási léptékek fog fejlődni városunk s egy pár évtized leforgása után milyen rendezett kultur város lesz Csikszeredából.

A városrendezés főbb irányait is érintettük a mult számunkban már, de ez nem elégíteti ki azt a fokozott érdeklődést, amelyet tanusit a közönség minden társadalmi rétege s ezért szükségesnek tartjuk, hogy dr. Guóth Béla és Aczél Ödön mérnökök város építő programját három következő lapszámunkban leközzöljük:

Vegyük az utcákat részletesen.

Ha ma idegen ember Csikszeredába érkezik és a vasúti állomástól a városba igyekszik, akkor a temetőt megkerülve, a meglehetősen csunya Geccz-utcán át fog a Kossuth Lajos-utacba menni. Azt hiszem kétségtelen, hogy az első benyomás a város képerő lelemetlen lesz. Nem is felel meg a forgalom mai igényeinek az, hogy a forgalom egyik középpontja, az állomás épület, a város belsejéből csak kerülővel érhető el. Ezért elsősorban szükséges az állomás épülettel szemben egy utcát kiindítani, mely egyenesen a Kossuth Lajos-utca végéhez, a templomhoz vezet.

De az állomástól kell egy utcának a Vigadó-utcahoz és általa a vásártérre is vezetnie. Ez utca az előbb említett utca elején kitörlik és a Vörösmarty és Vigadó utca sarkán létesítendő ténél végződik.

A két utca elválásához van tervezve a posta- és távirat-épület esetleges postagazgatósággal, közel a vasúthoz, de azért a főforgalom vonalain. Az említett térnek sarkára helyezhető például egy létesítendő községi takarékpénztár.

A Vitos-utca és Ovoda-utcahöz egy hosszú, majdnem egyenes utcát kell képezni. Minthogy ez nem esik a főforgalom útjába, keskenyebb lehet és északi oldalán előkertesen építhető be. Ezen utca a Városházzal szemben lévő üres telkeken alkotott széles parkszerű utcánál végződik. Ezen széles utca lesz Csikszereda egyik legszebb helye, valószínűleg korzója.

A város jelenlegi városháza helyébe monumentális városi házzal kiegészítve, annak gyönyörű előtere lesz és az annak építését kiképzése ezen térről kitűnően fog érvényesülhetni.

Ezen térnek is tekinthető utca végénél van a tervezett vásártér, melynek két hosszú oldala párhuzamos, egyik rövid oldala ezekre közel merőleges, a másik pedig az Erzsébet-utca folytatásába esik. Ezen tér minden sarkából jól esik indulni ki, tehát a körülötte levő városrészekkel jól össze van kapcsolva. Minthogy ezen tér eleinte a piac számára tulnagysz, emélfogva két vége egyelőre parkirozottnak van tervezve.

Ide a piacra tervezendő néhány középület, pl. fürdő, mértékletesítő hivatal, városi muzeum, könyvtár közlébe helyezhető a túzólasági laktanya.

A vásártérről az Apafly-utacba vezet a Vigadó-utca de ezenkívül a Rákóczi ut felőli forgalomnak a vásártérre való vezetéshez még egy utca nyitandó, mely a vásártér leghosszabb oldalának folytatásaképpen indul és az Apafly-utca hájdnem merőlegesen egy jelenleg üres telken törlik ki. Ezen utca és a Vigadó-utca között még egy keskeny, két oldalon előkertes utca van tervezve.

A mai Apafly-utca változó szélességű. A Kossuth Lajos-utcánál felőli elejét idóvel 18 méterre ki kell szélesíteni, még pedig a nyugati oldalán, amely szélesség az utca közepén megvan, míg a Vigadó-utca betorkolásánál ismét szélesítést kíván. Apafly-utca végéhez a várhoz egy ter van tervezve, melyre a vásártér egyik sarkáról az Erzsébet-utca, másik sarkáról egy új utca vezet. Ezen tér szélességét részben a vármegyeház, részben a vár kertjéből nyerjük. Ezen tér egy domborodáson van. A tér színeinek kellő stílyesítésével elérhető az, hogy a hozzá vezető utcák kevésbé meredek legyenek.

Hogy a kissé meredek Erzsébet-utca és a vásártérre idevezető új utca a domborulat miatt a tér felé csunya képet ne kapjon, a térre egy templom van tervezve, mely ezen utcából már messziről látható. A téren áll a jelenleg meglévő megyeház és törvényház. A tér egy-egy sarkára pénzügyigazgatóság és árvalház van tervezve.

A tér nyugati oldalán jelenleg a vár van, mely honvéd laktanyául szolgál. Világos, hogy ezen épület a katonaság igényeinek már sokáig nem fog megfelelni és ezen várnak ma már hadászati szempontból nincs sok értelme. Új honvédségi laktanya részére a várterületnek csak egy részét számtam. Az új laktanya tágas kertben van, a tér felőli határa egy tisztli kasinó

és gazdasági épület helyezhető. A vár többi területét parkirozott területnek számtam. Tehát a vár oldalán lesz egy hosszú széles tér, melyt a törvényház mellett nyitandó utca határol. De az új laktanya mögé is van egy kisebb tér tervezve. Ezen hely, mint azt a rétegvonalakból látni, a város keleti oldalán lévő domboknak nyulva. A város átlagos magasságánál állag 10 méterrel magasabb.

Inné északra, nyugatra és délre messzire ellátni. Ezen helyre (természetesen a várakokat kitöltve és a földet elegyengetve gondolva) a kis park középhe egy kioszkot terveztem, mely mulatóhelyül szolgálhat, de a melyhez 10—12 m. magas kilátótornyot készíttel onnan a város nagy részét, környezetét egészen a Hargitáig végig nézhetjük.

(Folyt. követk.)

Színházi esték.

Manapság tudvalevőleg az egész világ tulzott lírizmusban szenved. A szubjektívizmus, a tulbecsült egyéniség minden téren széledő csapongásokba fut. A régi értékek megingása idején több, kevesebb jogtalansággal mindenki azt hiszi: ő az, aki hivatva van új perspektivákat nyitani, új normákat állítani fel. És sajátságos, épen akkor történik ez, midőn a szociáliszolidás gyűrűi egyre tágulva a kultura mezejére is átcsapnak. Ma mindenki kezd mindenhez érteni.

Még az irodalmi kritikában is, ahol pedig ugyancsak nehéz munka árán szerkeztethető meg az értékes mérőszámok kezelési titkai, még ott is öltögeti nyelvt az En-nek, a gögös En-nek fölőtte ingatag alapu lenekedése. Az irodalmi kritikában is sok a lírizmus. Éz az objektív szempontokat nélkülöző, pusztán az egyéniség, a pillanatnyi hangulat szemüvegben néző bitoló erőködik, hogy beleüljön a szébbe, honnan — a nagy elmék sugarainak fókuszából — addig az egyedül jogos bírótól, az időtől negrostált értékek irányították. Kell-e csodálkozni tehát, ha az ugynevezett *szini kritika*, a kis városi szini kritika olykoron a szubjektívizmus utvesztőibe, sőt mi több a lírizmus két vézeire téved. Kell-e csodálkozunk, ha az alkalmadán ellesett, vagy a szándékosan kikért vélemények egyes dolgokról oly hajmeresztően ellentétesek.

Sőt abban sincs ezér szerint semmi különös, ha egyazon est, sőt egyazon színész alakítása előtő látószögéből néző kritikuskok útján más és más világításban tüntetődik fel. Megírtuk már, hogy a mi hozzászólásaink is egyéniségünk redőin szűrődnek át, mint ahogy nem is lehet másképpen. Így van azzal más is. Csakhogy jól meg kell ám különböztetnünk a lírai, meg a subjektív kritikát. A subjektívizmus elvégre is jogosult a kritikában nyúlhat. Hiszen bármilyen műalkotás szemléletkor szerzett, már meglévő képzetartalmunk kohójában olvad meg a felmerült élmény.

Objektív kritika tehát voltaképpen von reus. Az lenne tehát ep a különös, ha más-más hajlasu tollból igen egyező nézetek kelnének ki. Ebben tehát baj nincs. Aki érti — megért. A fő csak az, hogy mindig ószinte meggyőződés és nyíltszemű javitni akarás vezessen bennünket. Akkor az ellenmondások küngő szögletesei lekopnak s végre is lakalul valamelyes közös kép, közös értékező jelen, színtár utunkat megillető.

Mindenkítől — nemcsak a kritikusoktól — egyformán hangoztatott óhaj például az, hogy ne csak a felvonások közötti rémség és nagy várakoztatás apadjon már egyszer valamiképpen, de eszközölje az az igazgató hogy az előadások pontban nyolckor kezdődjenek, mint ahogy a színlapok nap-nap után hirdetik. Hiszen ha hétre volna tére a kezdet, még haddj volna. Valahogy csak haza vergődnek 11-re. De így! ? Egyébként nagyobb színházakban ahol egy órával előbb kezdődnek az előadások, tudnak sokkal pontosabbak lenni. Pedig nálunk egy kis rend e tekintetben csak azért sem ártana, hogy a közönségnek egy kis figyelemrevezetés részességjön. Így nem csoda, ha szállingózza gyűl össze. Ugy is van idő. Minék legyen pontos, mikor a színpad se pontos. Bizony itt a kötelesség, mulasztás első sorban a színpadot terhelje. Tessék megkezdenni pontban s akkor a közönség is megjelenik idejében. A közönségnek, kivált ha a nagy jelzőre ellatjuk, egyebeknél szímba magatartásáról is lehetne egyet-mást mondani. A műveit műnomságának, azt hiszük, legérzékenyebb fokmérője az az időmos beilleszkedés a környezetbe, mely másoknak terhére nincs, de kellemet nyújt nekik. Nem egyszer esik meg pedig, többször hallottunk már panaszt, hogy tán feltűnésere vágó ügy hangok rikácsolása zavarja meg legelőzetesebb pillanatainkat. Igazi műelőzőre pedig ennél boszantóbb valami nem lehet. Bizony, bizony! A mi közönségünknek még sok tekintetben nevelődnie kell. Nincs az orunkon a kákan is csomót keresés szürke pápaszeme, de bizony mégis látunk a színház körül olyan dolgokat, amik, mi túrés-tagadás, a nyers kultúratlanság bélyegét viselik magukon. Nem akarunk itt megnevezni egy dolgot.

Illetékes embernek már úgy is szoltunk róla. Ugy fog maradni továbbra is bizonytal. (Ha ugyan valaki bele nem hal.) Látni csak meg egy művelt idegen, volna mit mesélnie a csikszere dai közti zászlósról. A csikszere dai vígadóról. Mert hát borányos a milieje a mi kis színházunknak s ezért kell — bár maga ez is botány — a kritikus tollának ilyen tere vétevéni. Mintha bizony egyéb dolga nem is akadna! Pedig ott van mindjárt a pénteki előadás. A Bänk Bänk előadása! Ide-tova száz esztendője lesz két év múlva, hogy egy ifju jurátus izzó agyából — akár egy Pallas Zeuseból — kilépett e nagy mű teljes fegyverzetben s hosszú, fagyos közönyű után megtette diadal útját az egész országban, minden magyar szívéhez. Nincs drama, melyet jobban ismerne a közönség, a mi közönségünk is, mint Katona örökbecsű történeti tragédiáját. S mégis, volt-e s lesz-e még olyan nem felt, de zsoltó! Há, aminő a „nagy úr” küzdelmét végig mezte. Dicsőretére legyen az írva publikumunk jó izlésének s okujon rajta a színház derek igazgatója! Regi, de klasszikus értékű darabok felújítása meghozza meg a kasszának is a magáét Színesített halottam: a Bänk Bänk meg sehol, soha se csalt. S nincs is alkotás, mely az általános emberit a nemzeti, faji vonások izzó tengelyében oly nemes keretű drága fémmé olvasztaná egybe, mint történeti drámánk koronája. Mindig, mindenki, de kivált a magyar fogja találni benne a magáét. S mondhatjuk, jelen előadás sem csalt meg. Fogyatosoktól, gyöngeségektől semmi esetre se volt ment, de a fölös személyében Tompa K., a Petreuban Bakó, Gertrudban Saáry M., Ottóiban Tompa A., Biberachban Kertész legjobb erőket vették bele s kisebb docenőktől tekintve eredményesen. Bakótól is kidőlt, zottabb alakot még nem láttunk. Issé erősebb hanggal — mesteralakítása neki Tiborc eddig számolás alak volt ugyan, de Makálnak — tudj Isten — már a furesza színű hangja miatt se állott egészen jól. Mefinda személyesítését szerencsésebb lett volna másra bízni. Tompa Irma bajos a maga zsánerében, de nem valóik neki a megterés könnyei.

A Jean Gilbert már kétszer hallott muzsikája szoltal meg újra szombaton s tán még kellemesebben esengett, mint az „Ártatlan Zsuzsibán.” „A lengyel menyecskéknek” egyébként a levegője is tisztább s bár a helyzetkomikum eszközeit túlhalmozva már-már a bohózat határára téved, mégis megmarad vigorettnek. Az igaz hogy vígadott is rajta a nézőtér, akár könnyöpotyogásig. Makai városi tanácsos uram, meg Kertész S. lírai költő — jószámgaztó olyan helyzetekbe kerülnek, hogy lehet rajtuk nemesak nevelni, de rohogni is. Komáromi s Székely szinten e hangulat apóli voltak, míg Bakó Kazimír gróf alakjában újra jól bevált. A Tompa B. és Sándor I. (ő a lengyel menyecske, a gyönyörűség Marga asszony) szerepe lett volna az igazi lényge az esnek, ha Sándor I. redkedtség miatt indiszponálva nem lett volna. A kis llyke (Füredi V.) az ő lágyan csengő hangjával igen kedves, török K. meg a mama anyós szerepében otthon lévén, igen jó volt. Elismerő szó nélkül nem maradhatnak a csoportfőnök se. Nagy rutinnal csináltak.

A vasárnap dé. előadást az elődeizh képest csináltak; határozott javulást áruit el. Kár is lett volna a legjobb magyar tagédia után a legjobb, vagy legalább is sokáig legkedveltebb régi divatu népszínművet elrontani. A „falu rosza”, ámbár rég kimondta róla az irodalmi kritika sok tekintetben gáncsoló ítéletét s bár ma nem nézzük a népeletet csak ünnepi ruhában lakodalmás hangulatu nóvával az ajkán, mondom bárha ma, a népszínmű evolúciójának újabb korában, másnak is látjuk a népszínműveket, mint amionek ezek a színművek bemutatják. „A falu rosza” mégis vonz, ha nem is épen hiányzó drámai erejével. A dalokban fukarkodás persze nem lehet előnyére az előadásnak. Hiszen e dalok lényeges elemei a külsőségekkel dolgozó népszínműnek. Ég így színiart szegi az illúzióknak a színtér kelő be nem állítása. Furesán festett az a jóska állás, mikor a háztetőről kiabálván le a padlón állott. Egyáltalán semmi népies, semmi jellegzetes kerete nem volt az előadásnak. A falu rosza egyébként (Szerdahelyi) egy-két dalát ér-zéssel énekelte. Feleli gazduram (Kertész) gyermekeivel együtt (Bakó, Tompa I.) meglehetősen odáddással végezte dolgát, míg Bátki Teresit (Saáry M.) s Finum Rózsit (Rózsahalgyi S.) ábrázolta. (Makai) a Gonosz Pista szerepében itt-ott tulzolt; kivált önkészítette, oicsóhatást vadászó kiszólásait, amit Kertészre is meggyegettük, már elhagyhatná. A kihagyott öt jelenet a darabot lényegében nem bántotta annyira, mint aminő lehangozó volt a vége felé tapasztalt általános laakadság. Minket azonban bánt az a hanyagság, ami a színlapok kiállításában némelykor megnyilvánul. Nem is említe a z idegen neveknek sok libával való szedését, itt például Gonoszról ki sem volt írva. Pedig Török K. is játszott. A „Babuska” esteli megismélt előadásáról nincs mondani valónk. Azt hoztuk fel talán, hogy a primadonna kis Bábettegy gyermekesített

egy kicsit a végén? Bizonyára azért engedte meg magának, mert kevesen látták. Űres ház előtt ment! Félhelyárrakkal talán többen nézték volna végig. A zenéje, de a darab maga is érdemes lett volna rá.

A hétfői zónaelőadásban „Az arany ember” volt fel tömött nézők előtt. Nem tudjuk, mi vonzott jobban: Jókai fántáziája-e, vagy a félhelyár. Annyi tény, hogy az előadás nem sokat nyújtott kiemelkedőt. Valami zürzavaros bizonytalanság uralkodott a színpadon. Mintha némelyek hirtelen rosszullette azokat is zavarta volna, kik szerepükörökben megmaradtak. Timeán (Füredi V.) és Zsófia asszonyon (Sándor I.) egyformán látszott, hogy ki vannak cserélve s Teréza mamán (Szöcs Mariska) és Athálin (Gaáry M.) is valami hideg közönyű. A három Tompa (Kálmán — Timár, Irma — Noémi, Béla — Krisztyán Tódor) szegődtek még legodadóbban az író szolgálatába. Amit Béla jelentett azonban az első felvonás előtt, hogy igen jó előadást akartak produkálni, csak akarat maradt. A kulisszatitkokat nem kutató szemlélő azt is nehezen tudná magának megfeyteni, miért kellett a „Ríppel” keddre ismét előkapni. Félített ház előtt egyébként jól ment.

Szerdán Bernstein „Utánam” c. társadalmi színműve került színre jó előadásban. Ez a második Bernstein darab is igazi és majdnem tiszta művelvezetelt nyújtott a megleltetnek. A szerző darabjában az élet mélysegeit tárja elénk megrázó erővel. A petroléumgyáros (Bakó L.) elspekulálván a kezelésére bízó pénzeket a gyalázat elől a halálba akar menekülni, majd e körülmények hatása alatt szokásos szánja el magát. Felesége (Saáry M.), aki urát nem szereti s épen e kritikus pillanatokban megcsalja, nagy lelki tusa után követi férjét a szerencsétlenségbe. Ha a lélektani indokolás nem is elégít ki mindenben s néhol e tekintetben hézagot látunk, a társadalmi élet igazi rajza nem téveszti el hatását a szemlélőre. Ezt a hatást kellőleg érvényre tudta jutatni a két főszereplő, akik kiváló alakítást nyújtottak. Bakó játéka, ha itt-ott lehetne is valamit kilógásolni, egészenben helyes és ártérett volt. Saáry M.-ról ezuttal is a legnagyobb elismeréssel kell megemlékeznünk, aki szerepét kelő átérés és tanulmányozás után tragikai erővel szokta megjátszani. Tompa B. (Alay János) a csábító szerepében elég jó volt.

HIREK

— Előléptetések és kinevezések. Benkó Jakab pénzügyi számtisztet számenlőrré nevezte ki a pénzügyminiszter, ugyancsak Tóth Vilmos és Gal Sándor adóhivatali tisztet, adóhivatali főtisztékké és Kovács Jenő adótitost a X. fizetési osztályba lépteték elő.

— A törvényhatóság rendkívüli közgyűlése. Cskvármegye törvényhatósági bizottsága március közepén rendkívüli közgyűlést tart, melynek két legfontosabb tárgya a macskalahi elágozó állomas Cskiszere dára való áthelyezése és a pénzügyigazgatóság építése lesz. Felhívjuk a közgyűlés tárgyszorozatára a bizottsági tagok figyelmét s kérjük, hogy arra minél számosabban jelenjenek meg.

— A csikszere dai róm. kath. internátus ifjusága folyó hó 20-án (hushagyokedden a fogimnázium tornacsarnokában „Családias Estélyi” rendez. Kezdeté delután 5 órákor. Belépő díj: Személyleg I K 60 fill. Családjegy 4 K. Állóhely 60 fill. A tiszta jövedelmet szegény növendékek fölcsétsékre s az udvar parkirozására fordítják. Műsor: 1. Káldi Gy.: „Erdélyi bujdosó dala”. (1685.) énekl. az internátus vegyeskara. 2. „Két deak” Parbeszt. Előadja: Antal Károly és Porumba Jenő II. o. t. 3. Brach: „A három irakk”, vigjáték. Személyek: dr. Csibe Marton, ügyvéd és Macskalahi polgármestere Ambrus János VIII. o. t. Janosi, inasa Balla Sándor VI. o. t. Kecskés Vendel, szabómester Pál Vencel VIII. o. t. Nyurga Péter, szegény irnok, a polgármesternek fávóli rokona jelenleg vendég a polgármester házában Ruzs S. Albert VI. o. t. Jozsi, Bándi, fia Magyarai Gerő III. o. t. Bokor Endre II. o. t. Macskalahi városának néhany tanácsa. 4. Vörösmarty —Horváth: „Késő vágó” énekl. az internátus férfikara. 5. Ney: „Dr. Kerekes”, bohózat Személyek: Kerekes, kereskedő Ferency Béla VII. o. t. Kerekes Mihály dr. med. fia Bene János VIII. o. t. Fellegi, utazó-ügynök Ambrus János VIII. o. t. Nemeshegyi, gyártulajdonos Bakó József VIII. o. t. Kuplák. Énekl. Balla Sándor VI. o. t. 7. Karasz: „A furlangos cigány”, szavalja Ambrus János VIII. o. t. 8. Anade —Árany: „Toborzó” (1817.), — énekl. az internátus vegyeskara.

— Gyógyítatlan betegségek tartották év-századok óta az Epilepsiat. E régi hit azonban újabban elveszti jogosultságát, mivel megbízható értesítésünk van arról, miszerint egy budapesti specialista orvos tudományosan alapon és bevált módszer szerint gyógyítja az epileptikus betegeket és e módszerével a baj gyökeres gyógyítását teszi lehetővé, mit a gyógyult esetek nagy száma bizonyít. Ez orvos dr. Szabó B. Sándor (Budapest Nagykorona utca 18.) ki gyógyulást keresőknek díjtalanul ad fölvilágosítást.

— Tüzlőtöl-estély. A mint már a múlt számbunkban jelöltük, e hó 18-án a tüzlőtöl-estély a Vigadó szálloda összes terméiben zárkóról táncestélyt rendez. Az estély iránt nagy az érdeklődés, s ebből következtetjük, hogy a tavalyi és tavalyelőtti tüzlőtöl táncestélyeket az idej úgy erkölcsileg, mint anyagilag fölülműlték.

— Halálözás. Özevgyi id. csikszentmártoni Szabó Mihály né szül. Janhalálvi Csató Róziája folyó hó 10-én Dicsőszentmártonon elhalt Halálát Szabó Mihály dicsőszentmártoni kir. tanfelügyelő és dr. Szabó Alajos kir. törvényszéki bíró gyászolja.

— Közérdeklő földmívelésügyi miniszteri határozat. A napokban elvi határozattal mondotta ki a földmívelésügyi miniszter, hogy a községek közterületlein összegyűlt vizek tovább vezetéséről való gondoskodás nem a szomszédos telektulajdonosok, hanem a község közönségének a feladata.

— A kereskedői kör közgyűlése. A csikszere dai kereskedők köre I. hó 18-án d. u. 4 órákor tartja XIV. évi rendes közgyűlést, melyre a t. tagok ezuton tisztelettel meghívattak. Tárgyszorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Két jegyzőkönyv hitelesítő válsztása 3. Tükéri jelentés. 4. Általános tisztújítás. 5. Indítványok.

— Az alkoholleles mozgalom. Annak, akit az alkoholleles mozgalom érdekel annak figyelmébe ajánljuk az „alkoholizmus ellen” című folyóiratot (Gyergyószentmiklós, előfizetési díj 2 kor.) — Most jelent meg a VI. évfolyam első száma, mely érdekes cikkei mellett gazdag rovatokban számol be áldásos munkáról „A nők a harctéren” rovat a nők küzdelméről „az ifjúságról, a jövőért” pedig az ifjúság szervezését szolgálja. Különösen ezen két rovat kell általános figyelmét.

— Közgyűlés. Dal- és zeneegyletünk, amint már jeleztük — évi rendes közgyűlést — folyó hó 11-én tartotta meg Dr. Ujfalusi Jenő elnök lendülettel szavakkal nyitotta meg az ülést. Behatóan fejtegette, hogy kulturális egyesületeink miért nem fejlődnek úgy, amint azt az általános haladás megkívánja. Természetesen ennek okát ő is a társadalmi élet sajátosságos alakulásában kereste s abban is találta meg. A nagy tetszéssel fogadott megnyitó után, mindjárt az egyesület pénztárának és számadásának megvizsgálására került a sor. E teendők elvégzésére Farkas Imre p. ú. számvizsgáló, Merza Gyulát és Potovszki Andor küldte ki a közgyűlés. Míg a számvizsgáló bizottság jelentésével készült, a közgyűlés letárgyalta az 1912. évi költségelőirányzatot és az ezzel szervezési összefüggő egyéb ügyeket. Ennek vezetésével Kovács Jenő e. titkár tette meg szokásos évi jelentését az egyesület 1911. évi működéséről, minek kapcsán előterjesztett egy indítványt is, melynek értelmében az egylet mindenkorai tisztikarának köteletségévé tettek, hogy a gyakorlati órákon legalább hetenként egyszer megjelenjenek és az egyesület elevebb működését előremozdítani igyekezzenek. Ennek a határozatnak ellenőrzésére, mindjárt el is rendelte a közgyűlés egy pontos ellenőrzőkönyv vezetését. A számvizsgáló bizottság is ekkorra elkészült jelentésével. Az egylet számadásait és pénztárat természetesen rendben találta, mire javasolta, hogy a közgyűlés a tisztikarunk a felmentését elismerése és köszönetnyilvánítása mellett adja meg. A számvizsgáló bizottság jelentése szerint az egyesület 1911. évi bevétele 1182 K. 21 fillért, kiadása pedig 1034 K. 10 fillért telt ki. A letári vagyon 1911. évben 532 K. 60 fillér értékkel gyarapodott s így most az együletnek 714 K. 48 fillért évi felszerelése van. Nem érdektelen megemlíteni, hogy az 1910. évi újjászervezőknek nem volt az együletnek 100 koronát érő vagyonna, jóllehet 1895-ben alakult. A felmentés megadása után, elnökli Dr. Ujfalusi Jenő rövid beszéd kíséretében bejelentette a tisztikar lemondását és felhívta a közgyűlést, hogy az utalszabályok értelmében, az új választások megújításra végezt, válasszon korenlőket. Gyűlés egyhangulag Dr. Ujfalusit kiáltotta ki korenlőkké s így az ő irányítása mellett az új tisztikar következőleg alakult meg: Elnök dr. Ujfalusi Jenő polgármester, farselnökök dr. Imets János ügyvéd, Dr. Doegy Kálmán ügyvéd, atelnök Farkas Imre p. ú. számvizsgáló, titkár Kovács Jenő m. kir. adóhivatali tiszt, zenekarmester (meghívással) Nadasdy Béla zenetanár, pénztármester Jakab Ödön vendéglőtulajdonos, gazda Winzám Miklos a Cskimegyei Székelybank R. T. főkönyvelője, elnökörk Ferenczy Ernő törvsz. jegyző, Merza Leószó kereskedő, ügyész dr. Gál József ügyvéd, a „Cskii Hírlap” szerkesztője, ld. Darvas Béla m. b. p. penztáros, dr. David László ügyvéd, Hajmód Ignác városi számvévo, Hajmód László vrnok, dr. Kiss Béla k. m. b. hivatalnok, Merza Gyula ügyéségi napidíjas, Nagy István törvsz. irod. írt. Orbán Tivadar szabómester, Péter János ev. ref. énekesvezér, Rancz Lőrinc birtokos, Sprencz György k. m. b. p. hivatalnok, dr. Szlávay Tihor főisp. titkár, Szabó Lajos fodrász, Veress Árpád járásbíró, Zsogón Zollán tanítóképző-intzeti tanár. Itt említtük meg, hogy az egyesület a gyakorlati órákat minden csütörtök, péntek és szombaton a Városház nagytermében tartja.

— Csikmenaságon a Gazdakör folyó hó 10-én gazdasági gépeinek beszerzésére anyagilag és erkölcsileg lényesen sikerült műsorral egybekötött zártkörű táncmulatságot rendezett. A gazdakör hátra a szomszéd községekbeli is sokan jelentek meg. A változatos 7 pontból álló műsor állandó derült kedélyhangulatban tartotta a közönséget. A műsor sikerét Ruzs Györgyné, Szász Mártonné, Bors Mariska tanító és Nyíró Veronika biztosították, akik szép énekekkel, embatom, parbeszt és monolog előadásokkal a nagy számban összegyűlt közönség tetszését és halálját érdemelték ki szépen sikerült és teljesen alakított művészies játékaikkal. A szereplő egyéneknek azon közreműködésükért, hogy a gazdakör há erkölcsi és anyagi sikerét emelték és előmozdították, mely halálját és köszönetet fejezi ki a gazdakör. — A műsoros táncvangelomból befolyt 139 K 80 fill. a kiadások 60 K 50 fillért telttek ki. Maradt a Gazdakörnek tiszta jövedelme 79 K 30 fill., melyet gazdasági gépek beszerzésére fog fordítani. A Gazdakör a nemes szívű adakozóknak a felülvezetésén ezuton is hálas köszönetét nyilvánítja.

— **Elszámolás.** Karcfalván 1912. január 13-án egy alakítandó dalárdára rendezett műsoros táncestély alkalmával felülhívték: Dr. Kászonyi Alajos 40 korona, Mihály Gergely 5 korona, Dr. Bogády Gábor 3 korona, Bara János, Bara Ignác 2—2 korona, Szőcs Agoston, Fülöp Mór, Trolán Béla, Balázs János, Hankó Antal, Niver Ferenc, Vörzsák Ferenc, Péterly Lukács, Benedek Odón, Veres Árpád, Péter Béla, Veres Lajos 1—1 korona, Hókk János 50 fillér, Bartalis Imre 40 fillér. Fogadják a szíves felhívásokat ezúton is a rendezőség híalás köszönetét.

— **A Vadászárság közgyűlése.** A csikszere-dai vadászárság folyó hó 15-én rendkívüli közgyűlést tartott, a melyen elhatározták, hogy több fontos ügy miatt e hó 20-án újra közgyűlést tartanak.

— **Vasúti szerencsétlenség.** Zoltán Dániel udvarhelymegyei székelymuzsnai illetőségű váltóór a csikadokosi és csikmadarasi vasúti állomások között a 157. sz. óránál febr. 11-én este 8 órakor a Csikszere-dai felől Gyergyószentmiklós felé közeledő személyvonat fogadására az őrház ele ment s a hó kórról találatra jutott és koponyáját ütéselte, testét pedig összevörösve hagyta maga után. A hullát csak a következő hajnalban találták meg a sínek között s közben meg egy másik vonat is elrobogott felette. Felesége várandós állapotban és hat élő gyermek maradt árván.

G S A R N O K.

A miről az erdő mesél.

— Miniatur kép. —

Irta: KOVÁCS FERENC.

Az erdő él, az erdő érez, lát, hall és beszél! Csak hogy ezt a beszédet nem érti mindenki. Ezt nem is lehet egy nap alatt megtanulni, ennek a megtanulásához idő kell, végtelen sok idő.

Az erdő olyan, mint a tenger. Néha csendes, mint a temető, néha zug, morajlik, mint az orkán.

S mit mond, mit zug ezernyi nyelven ilyenkor? Elmeséli évezredeknek előtte lezajlott történetét, kitarja a feltve őrzött titkokat, megrázza üstökéinek a szunyadvó lelkéket.

Ebredjétek! elközelgett az idő.

En adtam rejteket ellenségnek, jó barátoknak egyaránt. Hallottam felleve őrzött titkát a hadi tanácsnak, adtam sírhelyet sok embernek. Lábamnál ott feküdt a kialudt élet porhüvelye s felettem a madarak csatogó dala zengett, a fájdalom parájával áztatott levegőben.

* * *

Felér ruhás leányzó jön át a folyó hidján, — egyenesen felém tart. Letér az útról, be a harmatos reibe. Ruháját magasan felölgia, feléren tisztán akar meghalni, ne áztassa hát meg ruhája peremét még a harmat se. Kendőjét keblén összefogva tartja, sérti mellet a reggeli friss levegő. Néha megáll visszatekint, mintha várna valakit, de nem jön senki.

A nap erősen bukik ki a hegyék mögül, halk szello lengedez, a természet ébredni kezd. Oh mily szép az élet!

Szép, de már hiába minden.

Olga befurdult az erdei ösvényen leült egy nagy fa tövébe és keservesen zokogott. Kebléből egy kis csomagot húzott elő. Egy kicsi acél pengé csillant meg a nap fényben s nyomában egy szízi kebelben dobogó szív piros vére lövelt a levegőbe.

— Zoltán jöjj!

Többet nem mondhatott. Rózsás ajkai örökre lezáródtak.

* * *

Két állam civakodott csupa viceből. Montabra nagykövete megsértette Iriada trónörökösét, amiből lett egy jókora diplomáciai conflictus a mit aztán csak háborúval lehetett elintézni. Azt mondják, hogy a trónörökös megsértése csak ürügy volt arra, hogy háborút kezdjenek. Ők a szomszéd nagyhatalom beavatkozását akarták kipolitizálni, hogy aztán egyesült erővel elverhesék a hatalmas szomszédot.

De ezt kiudhatja, lehetett a háborúnak ennél kisebb oka is. Megtörtént már az is, hogy az egyik király nem akarta átengedni a másiknak a szakácsát s ez rajtaült nagy haddal s elvérzett egy csomó ember a dicső harcban „a hazáért”.

Most is szemben állott Montabra és Iriada hadserege, csak éppen az első nagyobb támadásra vártak. Egyik sem akart a hadállásából kimozdulni — a sűrű erdőből.

Volt egy ifju a hadseregben, kinek özvegy édes anyja utána jött. Levelet hozott a királytól, hogy a fiát eresse szabadon a generális.

Megis kapta az ifju az ordrét, hogy elmehet, de ő nem ment. A katonaságtól az embert, éppen háborúban nem kergetik el. Hadd maradjon. Az önkényes katonai a legjobb vitéz, ezekből lesznek a hősök.

Az özvegy édesanya felkereste fiát a táborban, zokogva ölelte át a térdét.

— Jöjj haza fiam, ne hagyj el édesanyádod,

aztán a jegyessed is sírat.

— Nem megyek anyám, megakarok halni a hazáért, vagy hirt, dicsőséget hozni haza; egy a kettő közül.

Ebben a percben egy golyó fűtött el a térdelő anya feje felett s úgy fejből találta a fiut, hogy a térdelő anyjára bukva, jaj szó nélkül adta ki a lelkét. Meghalt a „hazáért”.

A temetőben virágos sírhant, fejénél felér márványkő áll, rajta e felirat: „Zoltán és Olga”

KÖZGAZDASÁGI ROVAT.

Méhészetről.

Irta: Csergő Venczel.

A mi kis világunk, a föld, egy óriási nagy állat, élőlény.

Anyja, a nap, Apja, ismeretlen. (Valószínűleg, valami kőbor lovag; hatalmas üstökös.)

Mikor a föld több millió évvel előbb megszületett, hasonlatos volt anyjához. Izott, fénylett. Ifjúságát ilyen állapotban élte át Panaszra nem igen lehetett oka, mert legalább is pár százezer évig volt alkalmazta magát kitombolnia. (A mi fiaink felével is beérnek.)

Aztán, hogy az élemedett korba jutott, izzó szenvedélyének heve kezdett hűlni, fénye kialudni.

Bőre megkérgesedett, megvastagodott; ábrázatát redők borították, melyek idővel porral, hulladékkal megteltek, televegyrétek képződött abból.

Ekkor mutatkozott azon a fá, fu, fa.

Ezek után valahol az egyenlítő táján, a napsugártól megtermékenyült tengerpart iszapjából előkerült egy idomtal: a atak, az első élőlény.

Ez lehetett őse földünket megszálló élőlényeknek, az állatvilágnak, ide érte az embernek nevezett állatot is.

Természetesen a szaporulat különböző viszonyok és hatások befolyása alatt millió és millió esztendőn keresztül, ha belső szervezeteikben többé-kevésbé hasonlatosok is maradtak, de külső alakban, nagyon változatos formákban terjedtek el az egész földgömbön. Idő folytán az emberi állapot szerencsés viszonyok közé kerülvén, fejlődésben valamennyi elhagyta. Ennek köszönheti, hogy az állatvilágban a magnás osztályt képviseli és szellemi erejével a többi igájába fogta.

Az állatvilágban sok intelligens egyed van, amilyen például a majom, a kuty, a hangya, a cicafant, a stb. Ezek közül akárhány értelmebb, mint az emberek némelyike.

A vadember embertársai megöli, felalja. Regula-féle szörnyeteg néhány koronáért legjobb ismerőset lelti.

Hát ezeknél nem nemesebb állat az a szenthermáti ök, mely a hólivánál eltemetett utast saját élete kobakzatásával az övének visszaadja? Ha talán előbbi fejtegetésem mesénk is tetszik, de ez utóbbi tiszta valóság. Ilyen esetet még sokat lehetne felhozni. De bármiként is álljon a dolog, bár hogy történt ez a csodás nagy természet létre jött, fejlődése, az az egy bizonyos, hogy sok értelmes állatot ismerünk.

Ezek között találjuk az a kedves kis állatot is, melyről szándékom van ismertetést közölni.

Ez az állatka az, mely kincsével napjainkat megédesíti, egészségünket gondozza, életünket meghosszabbítja s szerelmünket késő aggkorig ébren tartja. Ez a mi jótévőnk is a méh.

A legregyebb házi állataink közé tartozik. Bizonyítják ezt a régi korból fennmaradt emlékek, iratok. Ez természetes is, hisz csak az újabb időben lett ismeretes a nádméz és cukor.

Addig egyedüli édesítő ez az érdekes bogár kincse: a méz volt.

Hazánk történetéből tudjuk, hogy a méz és viasz jelentékeny szerepét vitt valamikor egy a háztartásban, mint az iparban.

De hogy a cukor a méz, a steárin a viaszt olcsóságával hátrébe szorította, a méhészet is sokat hiánytolt. Sajnos, ujjában még nagyobb ellenséggel kell megküzdenie, a hamis mézzel és műviasszal. A hamisított méz az egészségre föltötte ártalmas, a műviasz a gyógyászatban szintén káros. Ipari célokra is alkalmazatlan. Milépeknek éppen nem való.

A hamisított mézet és viaszt látásra felismerni nehéz, azonban van többféle mód, annak megállapítására.

Ezen eljárásról más alkalommal. Addig is megjegyzem, hogy minden folyékony méz gyanus, mert a jó méz pergetés után néhány hétre ikrás lesz és csak hamar megkeményedik.

A hamisítások ellen nehéz védekezni. Talán a méhészet hatalmas felvirágzása segítene valamit.

A magas kormány nagy áldozatokkal azt akarja is. Csak sajnos, nem helyes uton. A kormány ugyanis az országos egyesületi kis kaptáros méhészetet istápolja, pedig ez már a múlté. Tapasztalható, hogy évek óta ezen uton nem előre, de hátra megy a méhészet ügye. Haladás nemis lesz addig soha. míg ez a régi rendszer feladásával az ujjában teljesen jónak bizonyult és az országban — minden hivatalos nyomás ellenére — már is eléggé elterjedt felső kijáró nyílású Boczonádi kaptár nem lesz a hivatalos kaptár, és míg a most használatban levő népies kurtó-alaku deszka kóput, melynél a mézért a család elpusztítatik, fel nem váltja a felsőnyílású népkaptár, vagyis a Boczonádi szalmakás, melyből minden gyilkosság nélkül bő mézszűret esik.

Azért azt ajánlom tehát minden méhésznek, kezdőnek, mint öreg bajiársnak, igyekezzék megismereni e rendszert és próbálja is ki az említett méh-lakásokat.

Mondhatom, mióta ezen rendszer szerint kezeltem méhészetemet, rossz esztendő nem láttam, az elmúlt 1912-ik év elég mostoha volt a méhészetre nézve, de az én mézes-bödöncim most is meglettek színtőlge.

Közeledik a tavasz. Itt az ideje beszerezni a méhészeti dolgokat. Mielőtt azonban e tekintetben valami intézkedést tennének, azt ajánlom: írjanak a „Méhészet” szerkesztőségének Újpester, Széchenyi-ut 7. sz. alá és kérjék az idej 1-5-ös számot mutatványul. Ezen becses lapban valamennyi méh-lakás, méhészeti eszköz kitűnő rajzban megismerhető és az ára is megtalálható.

Van egy remek méhészeti szakkönyv, „Méhészet”, szintén ott megkapható 3 kor. 45 fill. árban bérmentesen.

Ez a munka valamennyi eddig megjelenteknél jobb. Minden szava szent igazságot tartalmaz és a mellett olyan vonzó egyszerű nyelvezettel van írva, hogy bárki könnyen megértheti és megtanulhatja a méhészetet, amely nemcsak nevelésileg hat a méhészere, hanem a munkának is bőségeseen meghozza gyümölcsét.

Szám: 397—1912. ki.

Hirdetmény.

A Nagyméltóságú m. kir. földmívelésügyi miniszter ur oly gazdasági családnek, ki példás viselkedése mellett huzamosabb időt töltött egy munkaadónál, illetve ugyanazon gazdaságban, valamint egy oly gazdasági munkásnak ki megbízhatósága, szorgalma és jóvámsága által munkátsarai köött kivált. egyenként 50 korona pénztutalmat és elismerő oklevelet kíván adományozni.

A Nagyméltóságú miniszter urnak ezen rendelkezését azzal tesszük közhírré, hogy a jelentkezők kérvényeit i. év március 15-ig adják be. Csikszere-dai, 1912. február hó 16-án.

A városi tanács.

ELADÓ

Csik balánbányán 600 köbméter száraz bükk tűzfia, köbméterenkint 6 K 50 fill. Tulajdonos: Csirják Lajos, Csikbalánbánya. 1—2

ELADÓ

keveset használt teljesen jókarban lévő 1 drb 20 ló erejű — fűrészpör tüzelésre berendezett lokomobil — 2 drb, egyik 24, másik 14 colos keret-fűrészt teljes felszereléssel együtt. — Cim meg tudható a kiadóhivatalban. 1—2

Lőrincz Károly

17 éves róm. kath. vallású. fűszer- és vegyesáru kereskedő-segéd, aki jelenleg Pototzky Gerő csikszentimrei cégnél van alkalmazva, február 15-től vagy március 1-től alkalmazást keres.

Egy belsőség eladó

Csikszere-dai, a Fötér közelében. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Egy 10 lóerős

benzin motor eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Gyerekkjátékok egész éven át kaphatók.

Férfi és Női divat Raktár

mindennemű női és férfi szövetekben

Fiu, leány és férfi készruha, kabát, női és férfi fehéremű, cipő, kalap, nyakkendő, keztyű, kötött figaró, zsebkendő.

Asztal- és ágygarnitúra, gyapott és cérna vászon

Gyerekkjáték utazókosár, kézi-bőrönd, többfajta **Varrógép** Nagyválaszték **Temetkezési** cikkek és kész mindenféle koporsókban.

Pototzky Pál női és férfi divatüzletében Csikszereván.

Mátrai Ignácz

órák, ékszerész és látszerész Csikszereván, saját ház.

Ajánlja dusan berendezett legújabb szerkezetű

arany- és ezüst Omega zsebdórákat.

Állandó nagy raktárt tart valódi drágakövé

ékszerekből

Továbbá látszerézi cikkek nagy választékban. Olcsó árak! — Pontos kiszolgálás!

Javítások gyorsan és felkülsmeretesen készíttetnek el.

GÉPÜZEMŰ

asztalos vállalat
Csikszereván Vörösmarty-
utca 21. szám.

Készít **asztalos munkákat** minden kivételben. Elvállalja faanyag kidolgozását asztalos mester uraknak szakszertű gépei által mérsékelt munkadíj ellenében

HIRDETÉSEKET

olcsó ár mellett felvesz a kiadóhivatalt

Legjobb sör

SÖR

a „Korona-ala Pilsen”

Dréher Antal

kőhányal sörfőzdéjéből

Egyedüli elosztó hely Csikszerevánban:

özv. Nagy Istvánné Zöldia-venéglője

hol mindennap frissen csapva poharunkint kapható.

Nuridsány Márton

női és férfi divatüzlete új helyiségében
Csikszereván (a régivel szemben)

A legnagyobb választékban kaphatók az összes női és férfi divatárak a legolcsóbb árban.

Elismert, szolid bevásárlási hely.

Kéretik a címre ügyelni!

CSEH ISTVÁN

mészáros és hentes CSIKSZEREVA.

Naponta frissen vágott marha, borjú és sertés hús, saját készítményű felvágottak, sonka, kolbász és tormás virstli. Szalonna és zsír nagyban és kicsinyben.

Pontos kiszolgálás.

Filó Károly nagy temetkezési raktára

Csikszerevánban, Apaffy Mihály-
utca 36. szám. (Saját ház.)

Nagy választék mindenféle temetkezési cikkekben, u. m.: érc- és lakoporsók a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kiállításban, szemfódelek, könyök- és fejpárnák, halisnyák, gyászatyolok, gyertyák és szalagok, gyászjelentések stb. stb.

Koszorúk és koszoru szalagok óriási választékban. Üvegfedelű ércoporsók kizárólagos raktára. Disztes gyászkocsik.

Temetkezéseket elvállal pontos kiszolgálás és szolid árszámítás mellett.

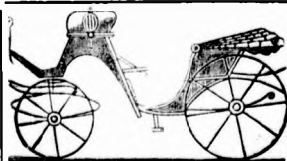
FRIED TESTVÉREK

divat-, kézmű- és rövidáruüzlete Csikszereván
a Hutter-szállodával szemben

A n. é. vevő közönség becses tudomására hozzák, hogy Csikszereván, (a Hutter-szállodával szemben) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

DIVAT-, KÉZMŰ- és RÖVIDÁRUÜZLETET

nyitottak. — Amidon üzletüket a nagyérdemű közönség szíves pártolásába ajánlani bátorkodnak, egyben tiszteltetik, kérik, miszerint kegyeskedjenek becses és szíves látogatásaikkal, megrendelésükkel szerencsésíteni, mit részkről méltányolva legfőbb törekvésüknek ösmerendik, eljárásuk szilárd ságával, pontosságukkal elsőrendű gyarostoktól beszerzett árak jószágával s ennek arányában árak mérsékeltsege által nagyrabecsült bizalmukat mindenkorra kiérdemeljék.

SZABÓ FERENC

kocsigyártó, nyerges, kárpitos és szíjgyártó üzlete

Csikszereván, Mikó-utca 16 sz.
(Saját ház.)

Kocsigyártó, nyerges, fűnyezősi munkák, ugyszintén kárpitos, butorbelhuzás és díszítési munkák, matrácok és paplanok: kész kocsik, szekerek, szünök és mindenféle töltött és töltetlen butorok, a lehető legjutányosabb árakért; esetleg részletfizetés mellett is kaphatók. Saját készítményű ágyfotelek, ruganyos matrácok, elegáns falakkal, valamint kocsik ülések stb. állandó raktáron. Egyedüli bizományi raktár a Lukrecia hámfestő- és impregnáló zsiradékok fekete és naturszínben.

Legjutányosabb bevásárlási forrás

ugymint: hajtápokban, manikör-
készletekben, zsebkésekben, penz-
erszényekben és mindennemű külön-
legességekben, valódi YES porcellán-
puder, Dianna sósorszesz és Nestlé-
féle gyermek tejpliszat, fólerakata

FEKETE VILMOS Első Csikmegyei
állatszer- és piperekereskedésében
— Csikszereván. —

Kellemes üdítő ital

a Hosszuaszói Erzsébet savanyuviz.

1 literes palackban 10 fillér. Megrendelhető:

A Hosszuaszói forrás
kezelőségénél Csikszereván.